

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ تَاجِیدِیْلَهْ كُورْجٰن

№ 2 (654) 29 гыйнвар, 2018 ел

(1439, Жәмәдел-әүвәл)

Дини-иҗтимагый газета

1995 елдан чыга

12+

“Тәжвидле Коръән” – күңел бизәгә

“Ислам нуры” дини-эшмәкәрлек үзәгә белән Татарстан халкы гына түгел, Рәсәйнең бик күп төбәгендә яшәүчеләр яхшы таныш. Дини эчтәлектәгә китаплар белән бергә, әдәби әсәрләр дә, “Ислам нуры” газетасы да, башка төрле басма продукция дә инде ничәмә-ничә еллар дәвамында биредә “дөнья күрәп”, халыкка таралып килә. Үз эшенең остасы булган егет-кызлардан менә дигән коллектив тупланган, типография заманча жиһазлар белән баетылган, биредә басылган китапларның сыйфаты күпләрне көнләштерерлек. Берничә данәдән башлап, әллә ничә меңнәрчә тираж белән бастыру мөмкинлеге дә күзгә кызыктырырлык.

Шушы көннәрдә генә биредә барлык мөселманнар өчен изге саналган Коръән китабының өр-яңа басмасы — “Тәжвидле Коръән” табдан төште. Аның инициаторы да, тормышка ашыручысы да — үзәкнең генераль директоры, үзә хажы булган Иршат Гыйльметдин улы Шәйхаттаров. Яңа басманың үзенчәлеге шунда — ул гарәп шрифтында да, транскрипциядә кириллица белән дә бирелгән, аерым төс белән тамгаланган хәрефләрне дәрәс укуны, авазларның дәрәс әйтелешен күрсәткән тәжвид өлеше дә бар, Ногмани тәфсиренә таянып, татарча тәржемәсе дә урын алган. Китап инде “Ислам нуры” киңетенә дә, мәчетләр янындагы киңетләргә дә сатуга чыгарга өлгерде.

23 январь көнне “Ислам нуры” дини-эшмәкәрлек үзәгендә “Тәжвидле Коръән” китабы Чаллы шәһәр музей хезмәткәрләренә, “Шәһри Чаллы”, “Ислам нуры” газетасы вәкилләре игътибарына тәкъдим ителде. Аларга Коръән китабының басылу тарихы турында сөйләделәр, ничек, ни рәвешле дөньяга чыгуы типография буйлап экскурсия рәвешендә оештырылды. “Без Иршат хажы белән инде күп еллар аралашабыз, эшчәнлегенә сокланып туймаслык”, — диде музейның өлкән фәнни хезмәткәре Билял Канеев, директорга музей җитәкчелегенә Рәхмәт хатын тапшырып. Музей фондларының

баш саклаучысы Н.А. Микрюкова да җылы сүзләрен җиткәрдә. Кунаклар үзләре дә буш кул белән китмәде: Коръән китабы музей фондына бүлек итеп бирелде.

“Шәһри Чаллы” газетасы корреспонденты, шагыйрә Лилия Фәттахова: “Мин Чаллыга күптән түгел генә күчеп килдем, яшермим, мондый типография барлыгын белми идем”, — дип, биредә басылган китапларның сыйфатына соклануын белдерде.

“Дөньяны яуларга омтылма, аның гыйлемен яуларга омтыл”, — ди татар халык мәкале. Чын гыйлемнең кулдагы телефонда, планшета, яки телевизор экранында түгел, нәкъ менә китапларда икәнән аңлы кешегә төшендереп тору кирәкми. Кеше күңелендә зыялылык, әхлак, матурлык тәрбияләүче әдәби китаплар мең, миллион төрле булса, яшәүнең бөтен сәре, мәгънәсе тупланган, ахирәттә дә төрәк булучы кагыйдәләренә, гыйлемне төшендергән китап берү генә, ул — гасырлар буге буыннан-буынга тапшырылып килгән Коръән китабы. Һәр мөселман кешесенә күңел бизәгә ул...

Ерак араны якын итеп...

Чаллы шәһәре имам-мөхтәсибе Әлфәс хәзрәт Гайфуллин җитәкчелегендәгә делегация Казакстанның Актүбә шәһәренә сәфәр кылды. Төп максат — шәһәрнең Жәмигъ мәчете белән танышу иде, чөнки аның һәм Чаллыда төзеләп килүче Жәмигъ мәчетенең архитекторы һәм проектлаучылар төркеме бер үк. “Без мәчетнең һәр өлеше белән җентекләп танышып чыктык. Максатыбыз — күргән уңай якларны искә алып, үз проектыбызны тагын да камилләштерү иде. Актүбә мәчете мөхәлләсә тормышы белән дә якыннан таныштык”, — дип үз тәэсирләре белән уртаклашты Әлфәс хәзрәт.

Рәсемдә: Актүбә шәһәрендә.

Без — татарлар

Республика мәчетләрендә Татарстан мөселманнары Диния нәзарәте оештырган “Без — татарлар” татар теле һәм ислам дине нигезләре курслары эшли башлады. Әлмәт, Яшел Үзән, Чаллы, Түбән Кама, Алабуга мөхтәсибәтләренә үзәк мәчетләре һәм Казанның “Кабан арты”, “Гаилә”, “Тынычлык”, “Әниләр”, “Ярдәм” мәчетләрендә курсларга язылуучыларның саны байтакка җитте. Татар теле курслары 2 февральдән ачылачак. Беләм биру өчен “Хозур” нәшриятында басылган “Татар теле. Башлап өйрәнүчеләр өчен” дәреслегә әзерләнә. Дәресләренә татар филологлары, татар теле һәм ислам дине нигезләре мөгаллимнәре алып барачак.

Чаллы мөхтәсибәтенә “Ак мәчет”ендә курслар дүшәмбе, чәршәмбе, җомга көннәрендә кичке җидедән тугызга кадәр үткәрелә.

Фиргавен кавеменә килгән жәзалар

Әссәламуғаләйкум, газиз дин кардәшләрем!

Аллаһы Тәгалә жир йөзөндә билгеле бер тәртип, кагыйдәләр урнаштырды һәм беркем дә аларны боза алмый. Бар нәрсә шушы кануннарға буйсына. һәм шул кагыйдәләрнең берсе — Аллаһы Тәгалә хакыйкәт барып ирешмәгән кешене жәзага тартмый.

Аллаһы Тәгалә әйтә: “Пәйгамбәр жибереп, шәригәт хөкөмнәрен өйрәтмичә, һичбер кавемне газаб кылыр булмадык”, — ди. («Исра» сүрәсе, 15нче аят). Ягъни, без, пәйгамбәр жибереп, ул халыкка шәригәт хөкөмнәрен өйрәткәнчегә кадәр һичбер кавемне газаб кылмадык, ди. Аллаһы Тәгалә безне бар кылганнан соң ялгызыбызны гына ташлап калдырмады, ә бәлки иксез-чиксез нигъмәтләрен, ризыкларын бирде. Жир йөзөндә без яши алырлык итеп яратты. Кешеләкне туры юлга күндөрү өчен илчәләрен, пәйгамбәрләрен жиберде. Ахирәт көнне һисап кылынган вакытта адәм балалары Аллаһ Тәгалә каршында аклана алмаячаклар, чөнки Раббыбыз безгә кирәк булган бар нәрсәне дә бирде. Әгәр кешегә мөҗизалар, ачык дәлиләр ирешеп тә, ул хакыйкәттән читләшә икән, Аллаһның жәзасы котылгысыз булыр!!!

Фиргавен һәм аның кавеменә хакыйкәт барып иреште. Алар Мисыр шәһәренең иң зур мәйданында Муса галәйһи сәламнең пәйгамбәрлеген һәм аның Аллаһның илчесе икән дәлиләрчә мөҗизалар күрдәләр.

(Фиргавеннең бертуганының улы аларны, иманга килмәгән очракта, Аллаһның каты жәзасы булачагы белән куркытуы турында язып чыккан идек инде.) Ләкин бу Фиргавенгә һәм аның кавеменә берничек тәэсир итми, һәм алар үзләренең имансызлыкларында каты торалар. Шуннан Муса галәйһи сәлам Фиргавеннән үзе һәм халкы өчен Мисыр жирләреннән күчеп китәргә рөхсәт сорады. Чөнки аның халкына мондый жәмгыятьтә Аллаһка гыйбадәт кылу бик кыен иде. Алар Мисыр халкы өчен кол дәрәжәсендә — хокуксыз, кимсетелгән хәлдә иделәр.

Ләкин Фиргавеннең кансызлык һәм ачу белән тулы имансыз йөрәге Муса галәйһи сәламне һәм аның кавемен иреккә жиберүдән баш тарты. Менә шунда Аллаһның жәзасы башлана!

Беренче жәза. Аллаһы Сөбхәнәһу Тәгалә аларның жирләренә корылык жиберә. Күктән бер тамчы яңгыр төшми, жир кибә. Уңыш юк. Аллаһы Тәгалә бу хакта болай ди: “Тәхкыйк Фиргавен кавемен ачык белән вә бакча жимешләрен уңышсыз итү белән бәләләндердек, вәгазыләнеп иман китерсәннәр өчен”. (Әгъраф сүрәсе, 130).

Ләкин бу аларга тәэсир итмәде, ә тагын да көчле ачуларын гына чыгарды һәм алар бу хәлдә Муса галәйһи сәламне гаепли башладылар.

“Әгәр аларга шатлык, байлык килсә: “Бу безгә тиешле, үзөбезнең яхшылыгыбыздан килде”, әгәр

яманлык ирешсә: “Бу яманлык Муса белән аның иярченнәреннән”, — дип шомланулар. Хакыйкәттә, аларның шомланулары Аллаһы хозурында, әмма аларга ирешкән яманлык үзләренең кәсебе өчен Аллаһыдан ирешә, ләкин күбесе Аллаһыдан ирешә дип белмәсләр”. (Әгъраф сүрәсе, 131)

Шуннан Аллаһ Тәгалә аларга чираттагы жәзасын жиберә.

Икенче жәза — кан белән жәзалау. Нил елгасындагы һәм барча сулыклардагы, хәтта савытлардагы бөтен булган су канга әверелә, фәкәт яһүдиләрдәге су гына чиста кала. (Әмма Фиргавен кавеме ул чиста суны талап алса, хәтта ул су да канга әверелгән). Мисырлылар бары тик яһүдиләрдән сатып алган суны гына эчә алган. Шулай итеп, яһүдиләр баеган. Риваятьләрдә килгәнчә, Фиргавеннең сихерчеләре яһүдиләрдән су сатып алып, аны сихерли башлаганнар, һәм, ниһаять, алар теләкләренә ирешәләр — су канга әйләнә. Шуннан соң Фиргавен бу жәза Аллаһтан түгел, ә бары тик яһүдиләрнең сихере генә дип уйлый, һәм яһүдиләрне иреккә жиберми.

Карагыз, никадәр каты булырга мөмкин кешенең йөрәге! һәм Аллаһның аятьләрен ишетә торып та, аның боерыкларын үтәмәүче безнең йөрәкләр дә никадәр каты!

Аннары Аллаһы Тәгалә өченче жәзасын жиберә — ул да булса, гөбәрле бака һәлакәте. Гөбәрле бакалар Мисыр жирен тулаем биләп алалар. Кая карама, шунда бака була: тәлинкәләрдә, табак-савыт, урын-жирләрендә. Кеше өчен жирәнгеч булган бу жанвар белән барлык Мисыр жире тулган була. Мисыр сихерчеләре янә эшләренә керешә, әмма аларның сихерләре бу жәзага

каршы көчсез булуын Фиргавенгә ирештерәләр. Шуннан Фиргавен Муса галәйһи сәламгә болай ди: “Аларга Аллаһының газабы килгәндә әйттеләр: “Ий Муса! Безнең өчен Раббыңа дога кыл, Ул сиңа дога кыл дип әмер иткәнә өчен! Әгәр безнең өстөбездәге газабны жиберә алсаң, әлбәттә, сиңа иман китерербез һәм Ягъкуб балаларын да сиңең белән, әлбәттә, жиберербез”. Муса догасы аркасында алардан газабны алсаң, киләсе газаб вакытында, шул вакытта алар гаһәдләрен сындыралар — сүзләрендә тормыйлар. (7.134-135).

Гөбәрле бакалар юкка чыкканнан соң Фиргавен үзенең вәгдәсеннән баш тартта. Безнең тормышта да шулай түгелме әллә? һәрберебезнең авыр хәлдә калганы бар! Кемнеңдер күз алдында баласы югары температура белән үлем хәлендә яткан, һәм беркем дә аңа ярдәм итә алмаган, шул кеше Аллаһтан баласына шифа сораган: “Әгәр дә балам терелсә, мин үзгәрермен”, — дип вәгдә иткән. Йә кемгәдер, ярлылыгы сәбәпле, калдык ипи кисәкләрен жыярга туры килгән һәм ул Аллаһтан тук тормыш сораган. Кемдер Аллаһтан үзенең эшендә, кәсебендә, укуында уңышлар сораган һәм үзгәрермен дип вәгдә иткән! Кайда хәзер сиңең вәгдәләрең?! Ач вакытыңда Аллаһ сиңе туендырганын, киемең булмаганда Аллаһ сиңе киендергәнә оныттыңмы әллә син? Син ялгызың жылылыкка тилмергән вакытта, Аллаһ сиңа жылылык биргәнә оныттыңмы? Ничек тиз онытабыз!!! Шулкач Аллаһы Тәгалә аларга чираттагы жәзасын жиберә.

(Вәгазынең дәвамы киләсе сандә)

**Әбүбәкер хәзрәт Әбдиев,
Чаллының “Тәүбә” мәчете
имам-хатыйбы.**

МИНЕМ ФИКЕР

Рәис хәзрәт Әхмәтов, “Сөембикә” мәчете имам-хатыйбы:

Тел, тел, дибез, әгәр аны үзөбез сакламасаң, кем килеп саклар дисез? Чеп-чи татар әбиләренең үз оныклары белән урысча сөйләшкәнә ишетеп, жан әрни... Мин үзем балаларга кичен гел татарча әкият сөйли торган идем. Берзаман әкият бетеп китте. Аптырагач, берсенең башын, икенчесенең ахырын алып, үземчә “яңартып” сөйләргә тотыным... Туган телне саклауга һәркем үзеннән бер генә тамчы өлеш кертсен иде дә соң!.. Бер риваятьне искә төшерәсем килә. Бервакыт урманга ут капкан, янына якын килмәле түгел, ялкын чорнап алган. Кечкенә генә бер кошчык томшыгы белән су ташырга тотынган. Башкалар, моны күрәп: “Син нәрсә, әллә шулай итеп янгынын сүндерә алырмың дип уйлайсыңмы?” — диләр икән. “Юк, уйламыйм, тик үземнән нәни генә булса да өлеш кертәсем килә! Бу бит минем урманым, монда минем балаларым үстә!” — ди икән кошчык...

Кем нәрсәгә ия — шунның белән бүләшә

Ихлас гыйбадәт кылучы бер әдәплә мөселман яңа йорт сатып алып, шунда күчә. Йорт янында шактый зур алма бакчасы була. Бакча киртәсе артында иске генә өйдә холыксыз бер кеше яши иде. Яңа күршесеннән көнләшеп, ул көн саен аңа нинди дә булса начарлык эшләргә тырыша.

Көннәрдән бер көнне мөселман, иртәнге намазга мәчеткә барам дип өеннән чыккач, болдырында пычрак юынтык су чиләген күрә (бу аның динсез күршесенең чираттагы “күчтәнәче” була). Мәчеттән кайткач, мөселман пычрак суны түгеп, чиләкне яхшылап юа да, шунда иң зур, иң матур хуш исле алмалар тутырып, күршесенә китә. Аны тәрәзәдән күргәч, холыксыз кеше: “Тәки теңкәсенә тидем бит моның — ызгышырга керә бу!” — дип шатланып куя. Ишеген ачкач, ул яңа күршесе кулында алма тулы чиләкне күрә һәм аптырап: “Бу... нәрсә?..” — дип сорый. “Күрмисеңмени, алма”, — дип жавап бирә күршесе, һәм шаяртып күзән кысып: “Кем нәрсәгә ия — шунның белән бүләшә”, — дип өстәп куя.

**Ришат хәзрәт Курамшин,
Кукмара мәдрәсәсе мөдире**

СОРАУ-ЖАВАП

Мөхтәрәм “Ислам нуры” редакциясе!

Түбәндәге сорауларга жавап бирсәгез, бик рәхмәтле булыр идем.

Хәзерге вакытта балаларны уллыкка алу киң таралган һәм ул хуплана торган нәрсә. Ә шәригатьтә ул тыелган. Аллаһы Тәгалә Коръәндә әйтә: “...вә дәхи уллыкка алган асрау ир балаларны сезгә хакыйкый угыл кылмады...” Мәсәлән, бер ир кеше балалы хатынга өйләнде ди, хатын аныкы була, ә бала аныкы түгел. Ул аңа эти дип әйтә алмый, ә ир улым дип әйтә алмый. Кайвакытта бала тудыру йортыннан алалар. Бу очракта да шулаймы? Күпчелек вакытта белгертиләр бит ул аларныкы түгел икән. Димәк, бу инде дөрөс түгел.

Икенче соравым. Зәкәт, гошер сәдакаларын шәһәрдә яшәүче балаларыңа бирү дөрөсмә? Мәсәлән, аларның икешәр кредиты бар (фатир өчен, машина өчен). Бу очракта аларны мохтаж дип әйтеп буламы?

Сезгә унышлар теләп,

Салих Зиннәтов,
Зэй районы, Аксар авылы.

Сорауларга шәригать белгече Рәфыйк хәзрәт Миннәхмәтов жавап бирә:

- Жаһилият вакытында гарәпләр балаларны уллыкка ала торган булганнар һәм ул бала үз улы хөкемдә саналган. Әмма ислам дине килгәч, бу тыелган, Аллаһы Тәгалә аңлаткан: кешенең үз каныннан, үз нәселеннән булмаган баласы аның улы, варисы булмый. Асрауга ятим балаларны алу тыелмаган, бу гөнаһ түгел, киресенчә, караучылары булмаса, саваплы эш. Асрауга алган

ир кешегә, хөрмәт йөзеннән, “эти” дип, асрамага алган балага “улым, кызым” дип эндәшү дә шәригать буенча тыелмый. Мәгәр аңа фамилия бирү дә, отчество, ягъни асрауга алган атаның исемен бирү дә ярамай. Үз атасының исеме билгеле икән – шул исем-фамилия, әгәр анасыныкы гына билгеле икән (әйткә, әни кеше баласын тудыру йортында калдырып чыга, аның фамилиясе билгеле була бит) – анасының фамилиясе бирелә, ә асрауга алган атаныкы түгел! Төрле очрак була: мәсәлән, урамда калдырылган бала турында бер мәгълүмат та булмаса мөмкин. Асрауга алган гаилә документларда үз фамилиясен бирә икән, балага аның үзенеке түгеллеген кечкенәдән әйтү кирәк, моны яшерергә ярамай. “Атаң кем?” дигән сорауга бала үзенең чын әтисенә исем әйтеп жавап бирергә тиеш. Ата-анасының кемлегә билгеле булмаганда да, бала дөрөслекне сабый вакытыннан ук белеп үсәргә тиеш, моны яшерү харам санала. Еш кына, әйтмичә, яшереп калдыралар да, бала үсеп житкәч, бик күп проблемалар барлыкка килә. Ул хакыйкәтне, үскәч, чит кеше авызыннан ишетсә, бик авыр кичерә. Өйдән чыгып киткән очраклар бар, судлашып йөргәннәр... Шуңа күрә, кабатлап әйтәм, балага дөрөслекне кечкенәдән әйтү кирәк, ул моңа гадәтләнәп, өйрәнәп үсә. Мирас бүлү мәсьәләсендә, асрауга алынган бала чит кеше хөкемдә була, асраучының үз баласы кебек өләш ала алмый. Асрауга алган ата кеше исә, теләсә, малының күпмедер өлешен үзе исән чагында ук үги улына бирә ала, яки аңа малының өчтән беренә хәтле васыять итә ала, бу шәригатькә каршы килми.

- Үз балаларыңа, оныкларыңа зәкәт, гошер бирү дөрөс түгел. Ир – хатын, хатын – иргә, эти-әниләргә, әби-бабайларга да зәкәт, гошер сәдакалары бирелми, гәрчә алар мохтаж булсалар да. Аларга болай да, зәкәттән башка да ярдәм итәләр бит инде. Фарыз булган сәдакаларны, бертуганыңнан башлап һәм ераграк туганнарга бирергә ярый.

 ЭДӘБИ СҮЗ

Аллаһ кодрәте

Аллаһның өч сыйфаты бар:

Үзгәрешсез иҗат итү –

Юктан барлык ясап үтү,

Адәм жанын садә итү.

Икенчесе – халик итү:

Бер нәрсәдән башка нәрсә,

Йолдызларны һәм галәмне

Ясап кую, ихтар итү.

Өченчесе – тәгъбир итү

Бу хәрәкәт-галәмдәге.

Күк-жисемнәр катгыяны

Тәртип ясау галәмәте.

Жансыз туфрақ – адәм итү.

Акыл, фикер һәм тел бирде.

Жан мәңгелек күккә борды,

Үлгән тәнне туфрақ итте.

Жисемнәрне, әйберләрне,

Галәмнәрне хасил итте.

Жир- Кояшны тәкъдир итте –

Аллаһ бөөк хөкемдардыр.

Изге жомга көне

Жомга житсә – жан бәйрәме,

Мең уй килеп бәйләнә.

Намаз укып, дога кылсаң,

Зур бәйрәмгә әйләнә.

Мең шаһиты көн-агымның

Йөзләргә сала чалым.

Тәңре хакы моңлы хәят,

Мөлдәрәп тулган чагың.

Дөнья мәшәкатен куып,

Жан куенга сыена.

Караңгылык яктыра да

Күзләр яшәтән сыгыла.

Дога тәңгә сихәт бирә,

Тәңре көннән яраткан.

Аллаһы безне бар иткән,

Яшә диеп жан аткан.

Дога укы, хәләл аша,

Жомгаларга баргала.

Ике дөнья рәхәте дә

Ахирәттә барлана.

Альбина Авзалова,
Актаныш.

Юл язмасы

“Аллаһка таянып,
сынмый калдым”

Ул һәркем белән ярты чакрымнан елмаеп күрешә, хәл-әхвәлен белешеп, ачык йөз белән исәнләшә. Китап укырга ярата икән, Нәжибә ханымның шулай диюе сүз жебен әдәби әсәрләргә, язучыларга бәйләп куйды. Житмәсә, бер үк авторларны яратып укыйбыз икән. “Минем язмышым үзе дә китаптан ким түгел анысы”, - дип сүз башлады ул, бервакыт кыска гына күрешүбездә.

— Үземнең тормышымны өч кисәккә бүлеп карыйм мин. Иремә кияүгә чыгып, аның белән яшәгән елларым, ирем үлгән чак, шуннан соң үткән гомерем — өчесе өч кешенеке кебек... Парлы тормышыбыз сынаулы башланды башлануы, беренче балабыз биш айлык чагында вафат булды. Әллә прививка ярамады, ни сәбәп икән бер Аллаһ кына белә инде. Ул чактагы күз яшьләремнең ачылыгын сөйләп аңлата торган түгел. Шуннан соң бер-бер артлы өч бала алып кайттык. Инде түгәрәкләндәк дигәндә, өбездә кара кайгы килеп

керде — авариягә очрап, ирем үлдә. Төпчегебез тәпи генә киткән чак иде. Акылдан язудан шул балаларым гына саклап калгандыр... Төн житсә, өйдә йоклаудан куркам, ишекләргә, капкаларны бикләп, кат-кат тикшереп керәм, ишек катына балта-пычак куеп йокларга ятам — гел кемдер килеп керер шикелле. Ир исән чакта ишек бикләнгәнме, юкмы — искә дә алганым булмады югыйсә, ә хәзер куркам... Шул куркуну балаларга да йоктырдым. Бервакыт кайтып киләм — олы улым беренче класста укый иде, мәктәптән кайткан да балакаем, коеп яуган яңгыр астында капка төбәндә басып тора. “Әни, мин өйгә керергә куркам”, — ди улым. Шул хәлдән соң әкрәнләп-әкрәнләп үземне кулга ала башладым, нык булырга тырыштым. Аллаһы Тәгаләдән сабырлык сорадым, догалар укып, намазга басып, шул сабырлыкка ирештем дә кебек. “Бу хәсрәтләр ни өчен бирелде икән?” — дип еш уйлана идем. Барысы

да бер сынаудыр инде, күрәсәң... Югыйсә, беркемгә дә, бернәрсәгә дә зыян салмаса тырышып яшим. Бер вакыйганы сөйлим әле үзәң. Ирем үлгәч булды инде ул. Март башы иде. Беркөнне кич сыер савып утырам, өйдән улым йөгереп чыккан. “Әни, кухняда кап-кара елан йөри, суыткыч астына кереп киткән күрдем”, — ди. Безнең авыл урманга якын, жәен ишегалдына еланнар төшкәли инде. Ө монда, урамда кар ятканда, каян килеп чыккандыр, кем белсен. Мин сыерны савып бетергән арада улым: “Әни, еланны тоттым, сумкага салып куйдым”, — дип тагын йөгереп чыккан. “Ярар, мин әйтәм, берәр кая илтәп ыргыт инде үзән”, — дим.

Йокларга яттык. Күзгә йокы керми генә бит. Башыма әллә нинди уйлар килә. Ул елан да Аллаһы Тәгалә яраткан жан иясе бит. Урамга чыгарып ыргытырга куштым да кушуын... Анда бит салкын кыш, катып үлө бит инде ул анда дим. Безгә рәнжеше төшсә? Түзмәдем, улымнан сорыйм: “Еланны кайда калдырганыңны хәтерлисәңме?” — дим. “Әйе, мин аны зират капкасы буенда башы белән карга тыгып калдырдым”, — ди. Киендек тә киттек шунда. Чыннан да, улым ничек калдырса, кар өстендә ята теге

елан. Алып кайттык, банкага салып, жилем капкач белән каплап куйдык. Берәздән еланыбыз боргаланып, капкачны эчтән төрткәли башлады. Без йоклагач, тәки төртеп чыга бит бу моны, дим. Инде банканы кат-кат целлофан пакетларга төреп, ныгытып бәйләп куйган булдук, һава көрсен өчен вак-вак тишекләр ясадык. Ул көнне йокыбыз йокы булмады, шул еланны саклап чыктык. Мин аны соңыннан эшкә алып барып, кызларга күрсәттем дә подвалга жибердек үзән. “Мин сиңа тимәдем, син дә миңа, минем балаларыма, нәселемә зыян салма”, дия-дия жибердем.

Инде балаларым буй житкерде, исән-сау яшәдек, аларны аякка бастырырга Аллаһ үзе көч бирде. Ничек кенә авыр булмасын, беркемгә кара коелмадым, якты йөз белән яшәргә тырыштым. Эштә житәкчебез (ул мәрхүм инде, бу сүзләрем дога булып барып ирешсән үзәнә) һәрчак әйтә иде: “Әнә, Америкада бар кеше безнең Нәжибә кебек ачык йөзле булып, елмаеп яши”, — ди торган иде... Ничек көч таптыммы? — Авыр минутларымда Коръән аятьләре укып, Аллаһка сыенып көч таптым мин, сынмый калырга шул ышаныч кына ярдәм иттә...

Айгөл Әхмәтгалиева.

ГАМБЛЕ ӘНГӘМӘ

“Һәр чорның үз әдәбе”

Көн күреш әдәбе — халыкның йөзен, холкын билгеләүче бер сыйфат. Кайчагында “ярый-ярамай”, “тиеш-тиеш түгел” кебек төшенчәләр арасында буталып та каласың. Кайбер сорауларга ислам дине күзлегенән карап җавап эзләргә омтылуыбыз. Әңгәмәдәш — Чаллының “Ак мәчет” имам-хатыйбы Рөстәм хәзрәт Шәйхевәли.

— Рөстәм хәзрәт, кайберәүләр фикеренчә, кешеләрнең бер-берсенә “сез” дип мөрәҗәгать итүе дәрәҗә түгел. “Аллаһы Тәгаләгә дә син дип дәшәбез, ни өчен әле аерым бер кешенә сез дип зурларга тиешбез?” — дип бәхәс кузгалган мәлләргә тап булганым бар. Сезнеңчә, болай диючеләр ни дәрәҗәдә хаклы?

— Татар халкында элек бер-беренә “сез” дип эндәшү гомердә дә булмаган. Олы кешегә дә: “Фәлән бабай, син мине гафу ит инде”, — дип эндәшкәннәр. Элек, әле без мөктәптә укыган елларда, укытучыларга да “син” ди торган идек. Иң олуг зат — Аллаһы Тәгалә, без аңа барыбыз да “син” дип мөрәҗәгать итәбез.

Һәр чорның — үз әдәбе. Әйтик, патша императоры вақытында ул үз фәрманын өченчә заттан җиткөрә торган булган: “Император галиҗәнәпләре боера...” Совет чорында безнең халыкта түрәләргә “сез” дип дәшү гадәтә килеп керә. Бүген инде кайберәүләргә шулай күплек санда мөрәҗәгать итү — хөрмәт күрсәтү билгесе буларак кабул ителә. Мин үзем кешегә “син” дип дәшүдән дә, “сез” диюдән дә зыян

күрмим, гөнаһы юк дип саныйм.

— Хәзер хатын-кызлар арасында да, ир-атлар арасында да спорт белән шөгыйльләнүчеләр бик күп. Кызганыч, шәһәрдә мөслимәләр өчен аерым бассейн юк. Хатын-кызлар, шәригатьчә киенгән хәлдә, ир-атлар янәшәсендә су коена аламы, әллә бу тыеламы?

— Шәригатьчә киенсә дә, ир-атлар белән бергә су коенырга ярамай! Теләгән очракта, мөслимәләр бергә җыелып, бассейнның аерым сәгатьләрен үзләре өчен генә сатып алу мөмкинлеге бардыр дип уйлыйм. Бу очракта да хатын-кызлар, гәрчә үзләре генә булсалар да, шәригатьчә киенеп коенырга тиеш.

— Гасырлар дәвамында халыкның чабуына тагылып килгән төрле хорафатлар бар: тупсага утырма — үсми каласың, ашаганда аягыңны селкемә — шайтан чакырасың; юлыңа кара мәче чыкса — юлың уңмас...

— Хорафатларның кайберләре тәрбияви максаттан да килеп чыккан бит. Әйтик, бала тупсага утыра икән, аның ишеккә кысылуы, гарипләнүе бар. Өстәл янында аяк селкеп утырма дип әйтү — өдәлләлеккә өйрәтәргә теләү. Тик халык кайчагында шуның ише сәбәпләргә бәйләп, диннән дә чыгып китә: янәсе, каршыңа буш чиләк белән очрасалар яки кара мәче чыкса — юлың уңмый... Ә бит бар гамәлләребезнең хужасы — Аллаһы Тәгалә, менә шуны истән чыгармаса кирәк. Теләсә нәрсә дип утырганчы, барысы да яхшы булсын дип, Аллаһтан сорау хәерле.

— Кайберәүләр, башларына хәсрәт килсә, “Аллаһы Тәгалә ни өчен шундый сынау бирде?” дип өзгәләнә. Сынмас-сыгылмас өчен каян көч табарга белми. Андыйларга нинди киңәш бирер идегез?

— Аллаһы Тәгалә яраткан бәндәсенә сынауларны күп бирә. Аларны сабырлык белән, Аллаһка таянып күтәрә белергә кирәк. Бервакыт аныма бер ханым килгән иде. Авариядә ире, ике баласы үлгән. “Әле дә мин ислам динендә, алайса, бу кайгыларны ничек күтәргән булыр идем? — ди.

Без, гадәттә, кешегә озын гомер теләргә яратабыз. Тик гомер озынрак булган саен, сынаулар да күбәя шул. Үзләре озак яшәп, бер-бер артлы балаларын җирләгән карт кешеләр бар — алар өчен озын гомер бәхет микән? Картлык көнелдә авызыңа суну балаларың каптырамы, әллә чит кеше кулына каласыңмы? Безнең күршәдә күпне күргән Харис бабай бар иде, шуның минем бабайга: “И Шәйхевәли, кешенә бер дә каргыйсы юк икән, озын гомерле бул дисәң дә җитә икән”, — дигәннен һич онытмыйм. Менә шуларны уйлап, теләкне дә дәрәҗә итеп тели белергә кирәк...

Әңгәмәдәш — Айгөл Әхмәтҗалиева.

Локман Хәким нәсыйхәте

Ягъкуб галәйһиссәлам үлем фәрештәсе белән дус була. Бервакыт үлем фәрештәсе аңа кунакка килә. Ягъкуб галәйһиссәлам сорый: “Йә үлем фәрештәсе, син кунакка килдеңме, әллә җанымны алыргамы?” “Зиярәт кылырга килдем”, — ди үлем фәрештәсе. Ягъкуб галәйһиссәлам әйтә: “Минем сиңа бер үтенечем бар. Син минем җанымны алырга килер алдыннан

кисәтеп куй әле”. “Ярар, хуш, мин сиңа алдан ике яки өч илчәмеңне җибәрермен”. Ягъкуб галәйһиссәламнең әҗәле җиткәч, аңа үлем фәрештәсе килә. Ул сорый: “Син мине зиярәт итәргә килдеңме? Әллә җанымны алыргамы?” “Җаныңны алырга”. “Син бит ике яки өч илчә җибәрермен, дигән идең”. “Мин шулай иттем дә. Кара чәчләрең чаллык җибәрдем. Куәтле тәнеңә зәгыйфьлек җибәрдем. Туры умырткаңа кәкрелек җибәрдем. Йә Ягъкуб, болар минем кешеләргә килүче илчәләрем инде”, — ди үлем фәрештәсе.

Балалар өчен

Алинә Фәсхиева

“Дөнья мәчетләре буйлап” циклынан

Әл-Мәрҗани мәчете

(Казан шәһәре)

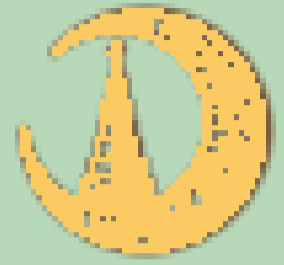

Ак ташлы иске диварлар, Ямь-яшелдән түбәсе. Матурраклар бар, әлбәттә, Ә бу — иң кадерлесе. Мөселман җәмгыятенең Тарихы яши анда. Иң беренче бу таш мәчет Шәех Шихабетдинның да Мирасын саклап бара!

(Ф.Мөслимова тәрҗемәсе)

ТӨСЛЕ КАЛӘМ БЕЛӘН БУЯГЫЗ

Нәшире

Иршат Гыйльметдин улы
ШӘЙХАТТАР

Баш мөхәррир
Айгөл Абдуллина

Тел.: (8552) 70-51-09
Факс: (8552) 70-51-45

Оештыручылары:

Үзәкләшкән дини оешма — Татарстан җөмһүрияте мөселманнары Диния нәзарәте, “Ислам нуры” дини эшмәкәрлек Үзәге

Газета мәкаләләрен күчереп басканда аларның “Ислам нуры”ннан алынганын күрсәтү мөһүрү.

Редакциягә килгән язмалар игътибар белән өйрәнелә, рецензияләнә. Хатлар газетага әзерләнгән дә авторларның стили саклана.

Хатларны 423802, Чаллы Үзәк ур., 72 адресы буенча юллау кирәк.

Электрон хатлар өчен:
e-mail: islammury@mail.ru

Мөселманнар арасын бозуга, узара каршылыкларга китерергә мөмкин булган хатлар, шикәятләр газетада басылмый.

Дин-шәригать мәсәләләренә кагылышлы язмалар, укучы сораулары Татарстан Диния нәзарәтенен баш казые, Чаллы төбәге мөхтәсәбәтенен гыйльми Советы тарафыннан өйрәнелә һәм аларга җавап бирелә.

Россия Федерациясе матбугат, телерадиоташырулар һәм массакүләм коммуникацияләр Министрлыгының Идел бие төбәкка территорияль идарәсендә ПИ № 7-0997 саны белән 2001 елның 15 ноябрендә теркәлдә.

“Роспечать” агентлыгы каталогына кертелгән, язылу ел өйләнәсендә Россия Федерациясе буенча алып барыла.

Айга ике мәртәбә чыга.

Тиражы 1100.

Индексы 54149

Хөрмәтле укучыбыз!

Газетабызны укып чыккач, аны туганнарыгызга, танышларыгызга, яки башка мөселманнарга тапшырагыз иде. “Ислам нуры”ның һәр саны кулдан-кулга күчеп динезне таратырга ярдәм итсә иде. Әмин.

Шулай ук укучыларыбыз, Коръән аятләре язылу сәбәплә, газетаны кирәкмәгән урыннарда ташлаудан сакланарлар дип ышанабыз.

Газета компьютерда җыелды, офсет ысулы белән “Ислам нуры” басмаханәсендә басылды.

Нәшир һәм редакция адресы:

423802, Яр Чаллы,
Үзәк урамы, 72

Басарга кул куелды:
график буенча
29 гыйнвар 16 сәг.
фактта 29 гыйнвар 16 сәг.

Бәясә ирекле

